

LA CAMPANA DE GRACIA.

LA QUARESMA POLÍTICA.

—Tinga jo mala salut
si á tal dona he conegut.

(Canta lo gall.)

—Pobre vell, bona l' has feta,
venint assí temerari,
sens dupte que en lo Calvari
servirás de bandereta.

INTERESSANTISSIM.

Recomanem á nostres lectors la adquisició del **Mapa de la ocupació alemana durant la guerra Franco-Prussiana de 1871** que acaba de publicá lo nostre editor.

Es un treball curiós y están perfectament deslindats ab tintas y colós distints, tots los departaments francesos, cedits á la Alemania, lo territori queq ueda en garantia hasta haber pagat la Fransa la indemniscacó de los CINCH MIL MILLONS de franchs, lo territori que desocuparán los alemanys després de cobrat lo primer plasso de la indemniscacó, lo que abandonarán los invasors luego de firmats los preliminars de la pau, lo territori ocupat y desocupat per los alemanys avans de firmarse los preliminars de la pau y finalment los departaments francesos que no han sigut invadits.

Dit mapa de Fransa porta al mateix temps, una minuciosa explicació de la importancia de las principals ciutats, municipis, número de habitants etc, etc. no sols de los terrenos cedits á la Alemania, sino 'l de tots los departamentos invadits.

Vegin donchs l' anuuci de la última página y trobaran la manera de adquirirlo tant los de Barcelona con 'ls de fora.

TIPOS PROGRESSISTAS.

LO GOBERNADOR CIVIL.

No hi ha res mes especial que un govern progressista: si no fos que 'l pobre pais ne toca molt trístas consecuencias, l'estudi detallat y minucios de lo que passa en temps dels progressistas, mes de una y deduas vegadas faria apareixer la rialla en los nostres llabis.

Es natural que un sistema tant desastros com ridicul hagi de tenir també personatjes estrambotichs y ridiculs que prestan gran caudal de detalls y no pochs estudis al observador naturalista.

¿Han vist may res mes ridicul que un sistema com l' actual, en que Madrid impera y governa sobre totas las provincias? D' alli surten totas las inspiracions, d' alli venen totas las disposicions etc. etc.

¿No trobarian ridicul que jo, sense haber estat may á casa de vostés, volgués venirhi á manar y á donar ordres y disposicions sense com va ni com costa? Es clar que si.

Donchs aixó que jo faria respecte de vostés, fa 'l governador civil respecte de las provincias.

Lo governador civil, ó siga la personificació de Madrid, sempre y en tot temps ha sigut una plepa, pero ho es mes are en la época en que Espanya ha reconquistat sa honra; en que governan los del progrés y en que don Amadeu es rey de Espanya y dels espanyols per la gracia dels cent noranta un.

Lo primer que 's necessita en los nostres temps per ser governador es no tenir cap ni santaner, coneixer las lleys per las escubertas, ó ferho veurer per lo menos, y tenir la manega ample.

Dat lo sistema centralisador, un governador civil deuria haber de ser un representant de la ley; deuria tindre l' encárrech de respectar y fer respectar lo dret de tothom; deuria vigilar per la conservació del órdre, y deuria, ab una paraula, fer de manera que tot, dins lo sistema polítich qu' ell representa, anés ab armonía.

Pero aixó no resa ab los nostres temps. Are,

perque aquet criteri domini, estem massa adelantats.

Lo partit progressista vol que tinguém llibertat progressista y lo que 's necessita son mestres que vulguin ferli entrar la lletra á ne 'l poble encara que siga á palmetadas.

Com que la ley sols s' ha de cumplir quan afavoreix al govern, res hi fa que 'l governador no la sábiga. Com menys la sabrá mes petit serà 'l perill que corri de cumplirla.

Per aixó, tant si la ley fundamental del estat consigna com no la inviolabilitat del home y del domicili, veureu las presons plenas d' escriptors y oradors republicans, y á la autoritat ficantse per las casas sense auto del jutge, y registrant per tot arreu tant si te dret com no per ferho. Aixó tot se fa per salvar la patria, per conjurar los treballs de la reacció y per altres especies. Y aixó ho ha de fer un que no sábiga de que se las heu quan se tracta de governar, ó que al menys ho fassi veurer.

Quan un governador civil fa riurer, per no dir que fá cremar, es quan se tracta d' unas elecciones. Dia y nit está enviant cartas als pobles y poblets de la seva demarcació, y enviant delegats á la montanya, y enviant telégramas al amo á cada minut, y fent anar y venir als pobres arcaldes de fora, y donant carta blanca ó negra als seus esbirros, fent agafar federals y cometent tota ley de tonterías. Tot, ¿perqué? Perque vingui 'l dia de las elecciones y 'l resultat d' ellas l' obligui á fer dimissió y á abandonar, á pesar seu, un lloch tant deliciós com es lo del governador civil.

¿Y quan hi ha algun motí ó algun desordre? Allavoras es quan lo governador civil dona grans probas de valor cívich, donant lo mando al capitá general y dientli: si tens mals de caps pássatels.

Per lo demés, es una perssona molt apreciable. Si hi ha una companyia de la Porra en lo pais de son domini, fa veurer que no 'n sab res; si 'ls progressistas 'l convidan á dinar hi va tot satisfet y procura tant com pot treure 'l ventre de pena.

Díguintme si ab un home aixís á cada provincia es ó no impossible que la Espanya ab honra dels progressistas deixi de ser may felís. Es clar que no. ¿No es veritat? Donchs encara hi ha altra gent que treballa pe 'l be de la patria, y sino ho volen creurer, jo 'ls ho probaré parlántlos hi un altre dia dels arcaldes fills del sabre vulgo del sufragi militar.

X.

BATALLADAS.

— Quan jo siga ministre, ja sé com ho haig de fer per guanyar las elecciones.

Fent votar á la gent sense sortir de casa y fent usar també 'l dret electoral als morts, no hi ha res mes facil.

Y ho faré, ¡Vaya si ho faré!

— Pero home si no te necesitat de aixó.....

— ¿Y donchs?

— Si vosté es republicá.

— Te rahó. La República viurá sense necesitat de fer votar als morts: aixó que ho fassin 'ls monarquichs.

— A favor dels progressistas han votat molts morts.

— ¡Y encara diuhen que 'ls progressistas no son vius.

— En Soler y Matas va per diputat provincial.

— Es clar, com que á ca la ciutat se li acaba l' arrós...

— ¿Qué vol dir?

— Vull dir que quan vingan las elecciones de Ajuntaments, que ja s' acostan, los federals guanyarem y allavoras en Soler y Matas haurá de deixar la vara.

— ¡Podria ser!

— Y fora. Ara be: porque aquet bon senyor no tinga de fer un paper tant desairat, me 'l volen fer diputat provincial, puig aixis, si surt, li donan una magnifica ocasió per poderse retirar del Ajuntament fent un paper mes lluit.

— Si que hi veu clar.

Aquesta vegada, aixó de las elecciones de diputats provincials ja ho tindran menos net, senyors progressistas.

Es net: aixó de poder cridar *quart y ajuda als cipayos* era un gust.

Próximas á reunirse las Corts ja 's parla de qui será president.

Uns diuhen que si será l' Olózaga, altres que si será en Ruiz Zorrilla, uns altres parlan d' en Rivero y no falta qui pensa ab en Rios Rosas.

¿Volen dir que l' Olózaga deixaria 'ls 50,000 durets que li val l' embaixada de Paris?

¿Volen [dir que n, Ruiz Zorrilla deixaria la cartera de Foment?

¿Volen dir qu' en Rivero se podrá aixecar may mes de la caiguda que ha fet ultimament?

¿Volen dir qu' en Rios Rosas será aceptat pe 'l govern?

La Reina ja es á Madrid.

Ab aixó y cinquanta mil duros ja no hauria d' anar may mes á captar.

La Reina, diuhen los progressistas que deu ser respectada porque es una senyora.

També es una senyora Donya Espanya y vegin si don Amadeu l' ha respectat gaire.

Ab los progressistas ja s' hi ha coaligat un altre partit. Are 'l partit monarquich constitucional se compondrá dels cimbrios, dels progressistas, dels unionistas y dels moderats. Está vist: los del progrés se han cregut que la millor manera de que la llibertat no caigui, es que no n' hi hagi.

Ja es ben cert que 'l tret sol surtir moltes vegadas per la culata.

Y si no hi ha sortit hi sortirá.

Cimbrios, progressistas, unionistas y moderats fan lo pastel, y 'ls republicans ens lo menjarem.

¿No deyan que era mal fet vostes aixó de que federals y carlins s' unissin en algunas bandas per no deixalshi menjar ab tota tranquilidad lo turró?

— Y es clar que ho deya. Encara ho dich.

— Y donchs ¿perque vostes, no contents de unirse ab los progressistas are s' acaban de coaligar ab los moderats?

— Nosaltres no 'ns hem coaligat; si 'ns hem unit y aixó es molt distint.

— Y tal distint; los altres se varen unir per tenir gana y vostes s' han unit per menjar junts. Ben fet, ja diu be 'n Pau Bunyegas.

perque alli ahont n' hi menjant sis també n' hi menjant sis cents.

Un dels candidats apoyats pel partit progressista es

¡¡ DON FELIP BERTRAN!!!

Aquet senyor será tant honrat com vulguin, pero una vegada, sent diputat á Corts, va defensar als mossos de la Escuadra quan un *progressista*, si no recordo malament, va atacar á n' aquet cos sens' ánima, per haber afusellat al poble en la Rambla de Barcelona.

Un partit que titulantse progressista comet la torpesa de apoyar á un home de tals antecedents politichs, passa á ser un partit que ha fet cas omis de la vergonya y de la dignitat política.

Un ex-republicá, un autor dramatich xiulat, un tal senyor don Joseph Vancells y Marques, va voler fer passar un mal rato á la esposa de D. Amadeu durant sa estancia en lo port de Rosas, llegintli unas ratllas curtas qu' ell ne diu versos, en las que s' hi retrata mes que res la petulancia ridicula del autor.

La poesia (diguemli poesia) es massa deliciosa perque n' volguem prescindir. Está escrita en castellá, per que fassi mes bonich, y comensa aixis:

*Bendita la mar bravia
que con sus olas cripadas
os hizo arribar, señora,
de Cataluña á las aguas.*

Mirin que té *pelendengues*, anar á dir á una senyora marejada y mes que satisfeta del mar, alló de... ¡Bendita la mar bravia! ¡Pobra senyora! Entre 'l viatge y 'ls versos, no 'ls en dich res del mareig que degué passar!

Trobo despres dos versos que diuen aixis:

*Cataluña que es la tierra
que mas ama á sus monarcas...*

Ja ho crech. ¡Qu' ho digan las últimas elecciones! Me agradaria saber si 'l senyor Vancells, quan va llegir aquets versos, se va tornar roig.

Be: are no 's pensin que 'ls vulgui fer llegir tota la poesia. No tinguin por. Vostes no m' han fet cap agravi, jo del publich no 'n tinch res que dir, ab aixo no hi ha por de que 'ls fassin passar un mal rato ni de que 'ls hi dongui un disgust.

No mes 'ls hi faré saber que diu la poesia (isi senyors *poesia!*) que no es vritat que Catalunya siga la roca ahont s' hi estrellan los monarcas, y qu' ella es un ángel, y que de son espós...

*La historia dirá un dia:
'España regenerada
de la casa de Saboya
por el mar ilustre vastag... ¡Ol!*

Aquet vers per estar bé habia d' haber dit *vastag*... ¡A...! Pero per una reina ja está prou bé. ¡Eh senyor poeta?

Acaba la bromada posant 'l *cor* y la *sanch* del autor á las *regias plantas* dela senyora y disposantse per derramar per ella la seva última gota de sanch.

Vaja, apaguem 'l llum y bona nit.
Senyor Vancells: que Deu l' illumini.

Lo govern diu que lo poble de Madrid va rebre tant be als reys. Los diaris diuen que tot l' entusiasme fou *oficial*.

Be, tant com *oficial* no ho crech. Per mí va ser *general*.

Quan los reys varén entrar á Madrid duyan al estribo al general Serrano.

Isabel, quan ho llegeixi, deurá exclamar: ¡qui pogués dir altre tant!

Donya Victoria: lo general Serrano que l' altre dia anaba al costat del seu cotxe, está típ d' anar al costat del cotxe de donya Isabel. Recordissen, tinguiho present. Miri que... qui fa un ceba fa una sistella, diu un refrá.

¡ A MA PATRIA!

Quan gir' mos ulls vers á la Patria meua sou malestar y son conhort me raca...!

Miro la ditxa ja fa temps perduda, sentho per ma cara caurer llágrimas. Veig que á l' auella que llauger volava, ara l' hi faltan per volar las alas... Veig aquell ángel que la ditxa 'ns duya, com fuig depressa de la nostra Patria... Veig la sort que á mos fillets espera; veig la sort que á los meus nets aguarda. Cloch las parpellas, l' esbatech deturo... cerco la llum, pero la llum me falta... Crido d' Espanya, llibertat perduda... ¡ay! que 'l eco sols contesta: ¡Espanya!

Héroes que un jorn á lo Gabatx vencéreu: sortiu de dintre y aprompteu las armas... volém ser lliures, y per serho, ¡insignes! no es lo valor que á Catalunya manca. Si las argollas rovelladas surten, pits valerosos hi ha per soterrarlas. Lo Despotisme nostras forsas mimva, donchs soterremne lo que 'l cor nos raca.

¿Voléu ser lliures catalans insignes.....?
¡Defenséune, donchs, la causa santa!

PAU ROSELLA Y S.

BATALLADAS.

Sabem que alguns electors tractan de protestar contra la elecció, si es que surt elegit que aixó encara s'ha de veurer, del senyor Soler y Matas, fundantse en que la ley no permet que 'ls arcaldes populars no poden representá 'l districte en lo cual exerceixen jurisdicció.

A n' aixó podria contestar en Soler y Matas qu' ell no es tal arcalde ni cosa que se li sembli, y tindria raho. Per que ¿qui le n' ha fet? Vostes dirán: en Gaminde; pero ¿podia ferlo arcalde en Gaminde? Tant com jo, que no soch ningú. Donchs si 'l va fer arcalde lo que no le 'n podia fer, es clar que no 'n es.

Los compromissaris de Madrid no volen fer senador á n' en Figuerola y tractan de ferne en cambi á n' en Gaminde.

Aixó si qu' es anar d' Herodes á Pilat. Francament: si m' embrutas t' enmascaro.

Diuen que aixis que s' obrin las Corts hi haurá crisis. Lo que á mi 'm sembla es que aixis que s' obrin las Corts se deuran tornar á tancar.

Aixó de la crisis al pais ja no li vindrá tant de nou. ¡No 'n fa poch de temps que 'l pais está de crisis!

La crisis será ministerial. Es á dir: hi haurá alló de vesten tu perque hi vinga jo, ¿Y que?

Al pais tant li fa cambiar de ministeri, aixis com al colom tant li fa ser devorat per tal ó qual esparver. La questió es pe 'l colom que no hi hagi tal esparver.

Se presentará á las Corts una proposició reglamentant lo sufragi universal.

Anem, be. Ja poden los catolichs resar un parenostre en sufragi del sufragi universal.

Y esclar. Aixó de que 'l sufragi no fassi diputat provincial á n' en Soler y Matas, ni diputat á Corts á n' en Tomas Fábregas, no pot anar de cap de las maneras.

Nada, nada: es precis reglamentar lo sufragi.

Sino qu' aquets progressistas son tant ignorants que 's fan la ilusió d' creurers que 'l dia que no hi hagi sufragi universal, ó que 'l sufragi estiga reglamentat, qu' es lo mateix, tindrán majoria entre 'ls electors! ¡Ah, imbecils! ¡Que n' aneu d' errats! Allavoras totas las diputacions serán pe 'ls unionistas.

—Flavio, ¿com van las cosas?

—Malament. Fa tres mesos que 'm passejo.

—Y jo ja 'n fa set.

—¿Sabs que vull fer?

—¿Que?

—A mi 'l no fer res no m' agrada. Demanaré al rey que fassi festa una vegada l' any y que aqnet jornal me 'l deixi fer á mi. Aixis, si logro fer un jornal d' rey, ja no 'm fa res estar en baga los demes dias del any. Ab 83,000 y pico de rals diaris ja 'n tinch per donar pa á la familia y per fer bullir l' olla.

Montpensier va derrotar á n' en Topete. Be: ¿en que quedem? Montpensier y Topete ¿son amichs ó enemichs?

Lo que jo crech es que tots dos volen ser diputats.

En la casa d' un elector.

—Deu lo quart. Vinch de part de la senyora si 'l senyor está sens novetat.

—Diguili que per are gracias á Deu está bo.

—Está molt bé. Com are hi ha hagut elecciones, tenia por de que l' hi hagues suchsehit alguna cosa.

Un catolich, avans d' anar á votar, se va dirigir á una mare de Deu que tenia al devant y li va dir:

—¡Oh senyora! Me 'n vaig á fer us del meu dret. Si voto sense ser víctima de la companyia de la porra, us prometo regalar un' hatxa á n' en Soler y Matas per anar á la primera professó que 's celebri en la Catedral.

Si 'l senyor Ferrer y Vidal, diputat dels soldats y cipayos, se pren la molestia de comparar lo número de vots qu' are han obtingut en lo segon districte municipal los monarquichs, ab lo número de vots que varen obtenir quan las passadas elecciones; se convencerá de que no representa mes que á la gent de uniforme y de cap manera als electors de aquell districte.

Han de acullir las noticias de França ab molta reserva. Los monarquichs ne treuhen tant partit com poden y exageran y abultan las cosas per desprestigiarnos als ulls del país.

En primer lloch, una cosa son los federals de Espanya y un' altra cosa son los unitaris de França; y en segon lloch, *no es tan fiero el leon como le pintan*. Lo que aqui hi ha es que Mr. Thiers volia amagar l' ou als republicans francesos, y que aquestos, coneixentho, tractan de amagarlo á Mr. Thiers.

La provincia de Tarragona ha fet senador al bisbe Caixal.

Me sembla que ab aquesta noticia li haurán donat tant gust al govern com si li haguessen arrencat un caixal.

—Miri que diu lo diari.

—Llegeixi.

—Diu: *¡la Honradéz!*

—¿Questio de tabaco? Deixiu correr.

—No home: proposan á don Jaume Codina per diputat provincial.

—¡Vetan aqui un altra! Ara me 'l tractan de cigarrillo.

—Si no es cigarrillo, ja es dels *puros*.

¡Apa gent de ca 'n Brusí! Sembla que també perden los monarquichs á pesar d' habeushi ficat vosaltres. ¡Ahont es tota aquella influencia que deyaú?

¿Han vist escandol mes gros que 'l qu' ha pasat á Lleida?

La major part dels compromissaris avans de reunir-se per votar los senadors, han tingut de fugir y altres han sigut fets pressoners.

Escusat es dir que la majoria era de oposició y que los senadors haurian sigut també contraris al govern.

¡Quina legalitat! ¡quin ordre! ¡quin amor tenen los progressistas á las conquistas de Setembre!

Al ultim no ha sigut en Gaminde, sino en Figuerola qui ha sigut elegit senador per Madrid. Si jo fos d' en Gaminde un cop fos reunit 'l Senat, lodeclararia en estat de siti.

Lo general Zabala ha deixat de ser jefe del cuarto militar de don Amadeu.

Y ab tot y aixó 'ls fondos no han baixat, ni ha parit malament cap dona, ni s' ha ensorrat cap ciutat.

Los unichs fondos que deuran baixar serán los d' en Zabala.

Moltas personas d' ordre se volian acostar á la primera autoritat de la provincia per demanarli que intercedis ab lo senyor Soler y Matas, porque retires la candidatura del segon districte, á fi de no deixar abandonada y horfana de autoritat á la nostra ciutat comptal, cas de ser elegit.

Solé y Matas ha sortit al cap y al fi diputat, ja pot ben darne las gracias á tots los municipals.

Lor cipayos han anat á Vilamajor y á Cardedeu á apoyar la candidatura del senyor Pareto.

¡Que amigos tienes Benito!

—¿Quants diputats guanyém?

—Digui quants ne perdem.

—Be. ¿Quants?

—¡Ne perdém deu y 'n guanyém quatre!

—¡Oh fatalitat!

—¡Oh desventurada patria!

—¡Si 'ls cipayos poguessin votar!

—¡Ah! ¡Si! ¡Aquells si que defensen be la patria y l' arrós.!

Are s' ha vist ahont arriba la influencia y 'l poder d' en Brusí. Tots los dias ha dirigit excitacions als electors y res: la monarquia ha perdut un altra vegada en Barcelona.

—Haig de donalshi una noticia important.

Es una noticia de gran trascendencia.

Una noticia de tant valor, que pot influir de una manera gran en los destinos del nostre país.

¿Están á punt de rebre una sorpresa?

Are no s' alarmin.

Tinguin compte, que á vegadas una alegria sol causar un gran trastorn.

Fássintse cárrech qu' han tret la grossa y aixís la noticia no' ls vindrá de nou.

¿Están á punt?

Donchs allá va:

¡Los cipayos dintre de poch estrenaran un vestit nou!

Ahir corrian rumors de que anava á ser clarat en estat de siti 'l districte segon d' Barcelona ab motiu d' haber sigut derrotat l' alcalde senyor Soler y Matas.

—¡Aquet sufragi no pot anar!

—Y es clar.

—¿Ahont s' es vist no voler aceptar al insigne senyor Soler y Matas?

—Y despres, que jo no passo ab que un llimpia-botas tingui de poder anar á votar com jo.

(Aquet dialech lo tenian dos del front estret.)

—¿Que hi diu vosté ab lo sufragi universal?

—Que no pot anar.

—Jo trobo que si y qu' encara se li hauria de donar mes amplitud deixant votar desde de vint anys en amunt.

—Pero ¿vosté troba be que un llimpia-botas tingui dret á votar?

—¿Y vosté troba be que 'l llimpia-botas siga bo, per ferli portá 'l calsat ben lluent y per pagar la contribució crescuda que 'ls progressistas li imposan y no troba que ho siga per anar á votar?

Diuhen que qui no paga contribució no deu tindre dret á votar.

Aixó ho diuhen porque 'l sufragi universal no está per la farsa qu' abuy dia s' está representant en aquet país.

Pero encara que aixó fos cert: ¿qui es lo que en ultim resultat paga la contribució? Ningú mes que 'l poble. La contribució del sastre se la cobra aquet carregant una mica mes las pesas de roba, la de las fincas se las cobran los propietaris pujant 'ls lloguers y aixís, en ultim resultat, qui paga es lo poble.

¿Ho veyeu, donchs, senyors, aristócratas, com ab las vostras mateixas armas us probem que 'l sufragi universal té rahó de ser?

Senyors del progrés: ¿vostes 's queixan de que 'l sufragi universal 'ls dongui tals desaires?

Aixó es lo que té governar malament.

Lo qui mes y 'l qui menos tots ó la major part de vostes tenen ó han tingut criada.

Y quan aquesta se 'ls ha portat malament, ¿que han fet? L' han despatxada.

Donchs are 'l poble fa ab vostes, lo que vostes ab la criada: los despatxa.

Se parla de reglamentar lo sufragi.

¡Alerta! Mireu monarquichs que qui juga ab foch 's pot cremar.

—May dirian qui anaba per diputat provincial? L' Illas y Vidal, 'l diputat dels 29 vots. Are crech que n' ha tingut uns quants mes.

Cas històrich.

En un dels colegis electorals de Sabadell, un traginé republicá aná á depositarhi 'l vot, deixant en lo carré 'l seu matxo.

Un secretari monarquich, digué al traginé: ¿Perqué no feyaho entrar á votar lo matxo?

—Home, contestá lo traginé, ara pensaba que si li dongués la candidatura que vosté apoya, encara 'l meu matxo no fóra 'l mes matxo dels que l' han votada.

A LA BANDERA REPUBLICANA.

¡Ben hajas, grata bandera!

Salut una y mil voltas, Bandera gloriosa que quan lo vent t'enlayra, ne mostras la Igualtat, desplega al mon tas galas y acepta carinyosa saludo que t' envia lo Poble agermanat.

Tú ne 'ts per nostra Patria, lo sacrosant arcángel que guia ab sas petjadas per hont devém anar. tú ets pura y ensisera, com pur deu serne l' angel. tú, fé y constancia donas als cors per esperar! Tres anys fá t' aixecares per tota Catalunya venint á nostra Patria de l' altre part de mar, y encara sentim l'eco que 'ns porta la veu llunya, «¡Tant sols eixa bandera nos pot aqui salvar!» Y avuy que Espanya 's troba sumida en 'amargura ¿que fas, que no desplegas glorios ton estandart? ¿Cóm es que dins llurs cossos no portas la ventura? ¿Cóm es que nostras penas, no vols veni á calmar?

Mes, no; resta plegada, que quan arriba l' hora, los catalans, en massa, al punt se axecarán, y puig qu' ets per nosaltres la sombra protectora valor y fé 'ls hi donas que aixís te salvara ¡Oh, si; quan jo te miro vermella com la grana lo cor sento esbatega de ardent y pur amor! ¡Salut una y mil voltas, bandera catalana, tú tens de ser la gloria de lo esdevenidor!

PÀU ROSELLA y SISIACHS.

ANUNCIS.

FRANCIA DESPUES DE LA GUERRA

MAPA DE LA OCUPACION ALEMANA DURANTE LA GUERRA FRANCO-PRUSIANA DE 1871, Y DESPUES DE FIRMADOS LOS PRELIMINARES DE PAZ.

Forma un pliego marca mayor y están perfectamente deslindados por medio de diversos colores los departamentos cedidos á Alemania, los que se queda en garantía hasta el cobro de 5.000 millones de francos de indemnizacion, los que desocuparán luego de cobrado el primer plazo, los que abandonarán luego de firmado el tratado de paz, los ocupados y desocupados antes de firmarse los preliminares de paz, y los que no han sido invadidos; finalmente contiene una esplicacion no solo de la importancia de los terrenos cedidos, sino de todos los invadidos.

Vale solo 2 REALES y véndese en la librería de I. Lopez, Rambla del Centro, 20, Barcelona. Los de fuera pueden adquirirlo, escribiendo á dicho Sr. Lopez mandando en sellos franqueo 2 REALES y MEDIO y se les remitirá á vuelta de correo franco el porte.

Imp. de la V. H. de Gaspar.—Arauló, 14.

I. Lopez Editor.